

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Jézus Szíve Plébánia havilapja

2018. szeptember

200 Ft

Beran Ferenc morálteológus

A hétköznapiok lelkiisége

– Élünk úgy, hogy minden nap ünneppé váljék

Beran Ferenc morálteológus, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara docensének gondolatai a hétköznapiok megszenteléséről.

A címet látva először talán mindannyian azokra az úgynevezett „szürke hétköznapiokra” gondolunk, amelyeken nem történik semmi, pontosabban semmi rendkívüli. Általánosan elterjedt, mégis leegyszerűsített és téves felfogás szerint az igazán nagy dolgok az ünnepeken történnek.

A hétköznapiok az ünnepek között húzódnak meg, ismétlődő egyformaságukban vagy éppen embert próbáló nehézségeikben. Ilyenkor is megpróbálunk az ünnepeken kapott kegyelmekből élni, és vigyázunk arra, hogy azok ereje, lángja kitartson bennünk.

Ám ha így gondolkodunk, megfelelkezünk arról, hogy a kegyelem áthatja a hétköznapijainkat is, sőt életünk tapasztalatait, élményeit a legtöbbször hétköznapi életünkben, a munkánk, napi fáradozásaink és emberi találkozásaink során szerezünk.

Az ünnepeken is ezeket viszzük az Úr oltárához, ezekért

adunk hálát, mondunk köszönetet, vagy kérjük őt, hogy hibáinkat, bűneiket orvosolni tudjuk segítő kegyelme által. Vallásos életünkre is érvényes az általános tapasztalat: a nagy dolgok a részletekben vannak, azokon keresztül valósulnak meg. A lélek kis döntései valójában mindennap alakítják életünket és közösségeinket.

A Szentírás is igazolja ezt a tapasztalatot. Urunk Jézus Krisztus életének jelentős eseményei, így Mária méhében történő fogantatása, betlehemi születése, a Jordánban való megkeresztelkedése, messiási működésnek kez-

dete, a szeretetparancs hirdetése és csodáinak jelentős része hétköznapiokon történhetett.

Jézus e tetteivel megszentelte a hétköznapiokat, amelyek számunkra ezért váltak később ünneppé. Olykor idő is kellett ahhoz, hogy az Egyház felfedezze egy-egy esemény fontosságát. Így például csak a 4. század óta ünnepeljük Jézus születését. Akkor az Egyház a Jézus istenségét tagadó arianizmussal és az újra terjedő pogánysággal szemben fontosnak tartotta annak hangsúlyozását, hogy az öröktől fogva születő Isteni Ige egy adott napon – feltehetően egy hétköznapon – emberi természetben

megjelent közöttünk. Ez a hétköznapi ünnepé vált számunkra.

Ha visszatekintünk az Egyház életére, láthatjuk, hogy a sorsdöntő események a hétköznapi csendjében vagy zajában történtek, s az azokat átélők először talán nem is gondoltak arra, hogy az adott esemény később ünnepé válhat az Egyház életében. Amikor Brenner János káplán egy hétköznapi, 1957. december 14-én éjjel elindult az Oltáriszentséggel egy beteg emberhez, nem gondolta, hogy hatvan évvel később több tízezer ember fogja ünnepelni őt boldoggá avatásának szentmiséjén. Számára az a nap egy volt a többi között, ugyanazt cselekedte, amit bármelyik napon megtett volna. „Hétköznapi” hűséggel és természetességgel teljesítette azt, ami pápának lényegéből fakadt, s mégis: fénylő jel a világ számára.

Isten embereken keresztül megnyilvánuló szeretetének jele, amely minden egyes napon egyformán kiárad mindannyiunkra. Ha ezt felfedezzük, akkor az a nap – minden nap – ünnepé válik számunkra.

Az előbbieken elgondolkodva felmerülhet bennünk a kérdés: Létezik-e a hétköznapi lelkeség? Igen! Meg kell védnünk a hétköznapiakat és azok sajátos lelkeségét is. A hétköznapiakon úgy tűnik, hogy valóban nem történik semmi különleges. Reggel felkelünk, elindulunk, ott folytatjuk a munkánkat, ahol előző nap abbahagytuk, s este hazatérünk családunk körébe. Ez az, amit mindenki láthat az életünkből.

A hétköznapi lelkeségének egyik meghatározó jellemzője a hűség. Hűség a hivatásunkban ránk bízott mindennapi feladataink, kötelességeink teljesítésében. Fontos a hétköznapi lelkiület nyitottsága is. E lelkiület naponta megújuló frissességét építik az akár napi rendszerességgel ismétlődő találkozásaink Istennel és embertársainkkal. Újra és újra megerősítik hitünket, reményünket és szeretetünket, s egyre fogékonyabbá tehetnek bennünket az ünnepi kegyelmek folyamatos megélésére is.

Nézzünk ismét Jézusra, aki a názáreti hétköznapiakban „növekedett bölcsességben, korban

és kedvességben Isten és emberek előtt.” (Lk 2,52). Ugyanakkor a lelkünkben velünk is történhetnek csodák, bármikor! Ezek a hétköznapi pillanatok akkor a kegyelem felragyogásai miatt ünnepekké válhatnak, s e pillanatok után hordozhatjuk a lelkünkben. Vannak olyan események, amelyeket napra, órára pontosan meg is jegyünk, s vannak, amelyek csendben beépülnek az életünkbe, annak részévé válnak, s magunkban hordozzuk őket, alakítják a gondolatainkat, majd a cselekedeteinkben is megjelennek.

Mindennap egy új hétköznapi napot kezdünk, s ha Isten kegyelméből élve az ő akaratát teljesítjük, akkor minden egyes (hétköznapi) nap közelebb vihet bennünket az örök boldogsághoz, az örök élethez. Az élő, egészséges hétköznapi lelkiület minden (hétköznapi) napra úgy tekint, mint Isten ajándékára. Élünk úgy, a hétköznapiaknak azzal a lelkeséggel, hogy a „mai nap” mindenkor ünnep legyen önmagunk és mások számára.

Forrás: MK

Reményik Sándor: **Valaki értem imádkozott**

Mikor a bűntől meggyötörten
A lelkem terheket hordozott,
Egyszer csak könnyebb lett a terhem,
Valaki értem imádkozott

Valaki értem imádkozott.
Talán apám, anyám régen?
Talán más is, aki szeret,
Jó barátom vagy testvérem.

Én nem tudom, de áldom Istent,
Ki nékem megváltást hozott,
És azt, aki értem csak
Egyszer is imádkozott

Összeállította: CsE.

Mária-Kongresszus Zalaegerszegen

1948. szeptember 7-8.

Mindszenty József bíboros javaslatára egyházunk 1947/48-ra Boldogasszony Évet hirdetett. 1947. augusztus 15-én az ország minden templomában felolvasták a püspöki kar körlevelét, amelyben a főpapok felhívták a hívek figyelmét: *„a Boldogasszonynak szentelt esztendő csak akkor éri el a célját, ha a magyarság lélekben is újra Mária nemzetévé lesz.”*

A Boldogasszony Év a XX. századi Magyarország kiemelkedő, a kommunista diktatúra előtti utolsó nagy egyházi eseménye volt, melyre Mindszenty József bíboros, hercegprímás felhívására ezrek és ezrek gyűltek össze különböző városokban, hogy együtt imádkozzanak Magyarország megújulásáért. Hatalmas tömegeket mozgósított szerte az országban.

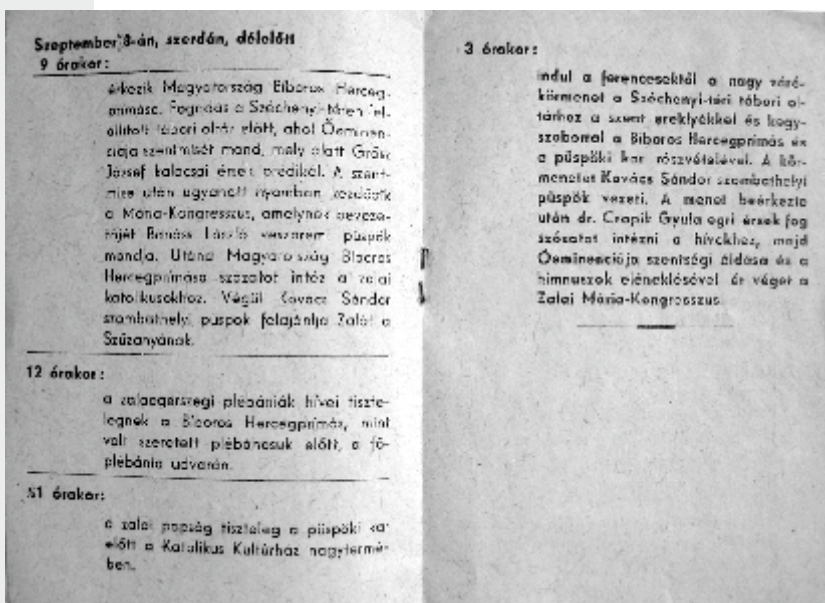
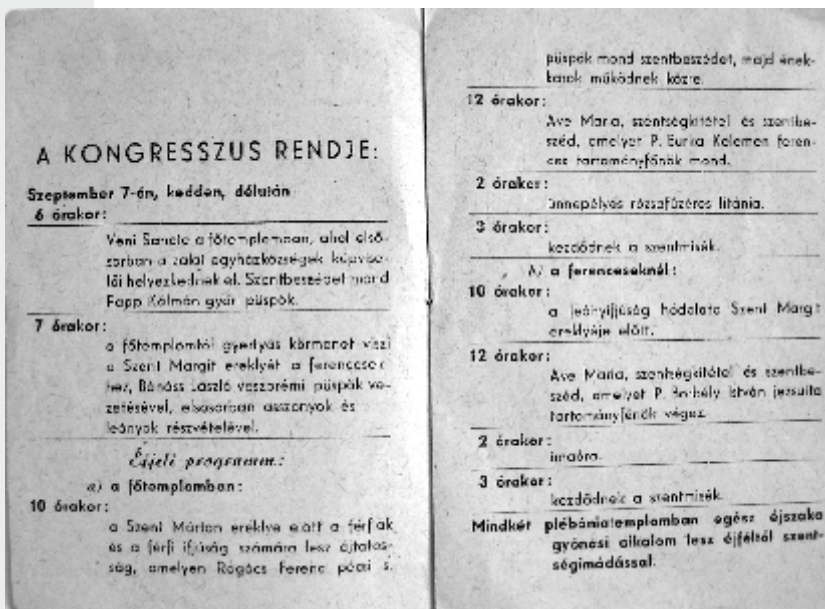
Zalaegerszegen az 1948. szeptember 7-én és 8-án tartott Zalai Mária-napokon Mindszenty bíboros mellett több magyar főpásztor és szerzetes szónokok is részt vett. Szeptember 7-én, Kisboldogasszony napján óriási tömeg sereglett városunkba nemcsak Zalából, de a környező megyékből is.

Az ünnepi szentmisét este 6 órakor Papp Kálmán győri püspök mutatta be a Mária Magdolna templomban. A szentmisét követően Bánáss László veszprémi püspök vezetésével gyertyás körmenetben hozták Szent Margit ereklyéit templomunkba. Éjszaka mindkét templomban virrasztással folytatódott az engesztelés.

Éjfélkor az Ave Maria eléneklése, majd a szentségkitétel után a Mária Magdolna templomban P. Burka Kelemen ferences tartományfőnök, templomunkban P. Borbély István jezsuita tartományfőnök szentbeszédét hallották az összegyűlt hívek. A hajnali 2 órakor tartott imaórát 3 órakor szentmise követte.

Másnap, szeptember 8-án 9 órakor Mindszenty József bíboros szentmisét mutatott be a Mária Magdolna templom mellett felállított tábori oltár

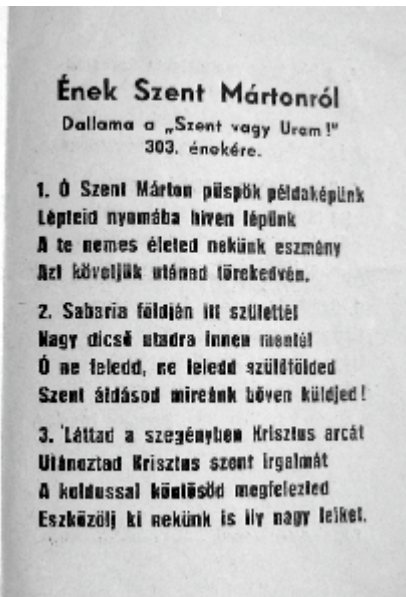
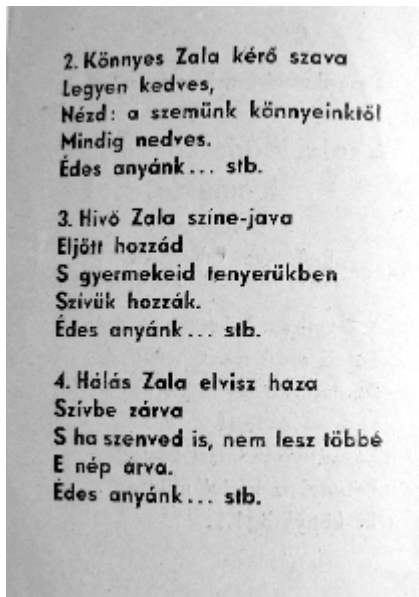
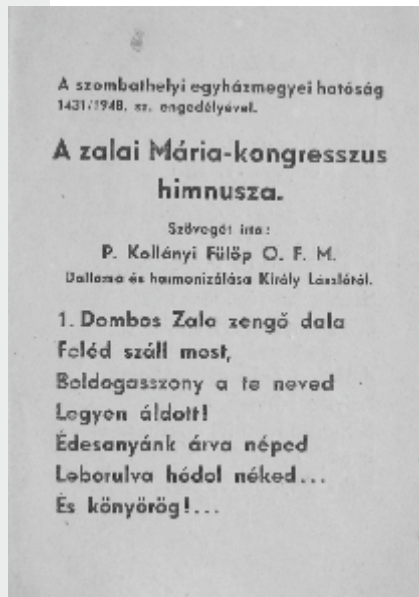
előtt, Grósz József kalocsai érsek homí-
liáját többeszes tömeg hallgatta.

A szentmisét követően kezdődött a Mária-Kongresszus, melynek bevezet-
őjét Bánáss László veszprémi püspök
mondta. Csapik Gyula egri érsek ün-
napi beszédét követően, a kongresszus
befejezéseként Kovács Sándor szom-
bathelyi püspök felajánlotta Zala me-
gyét a Szűzanyának.

A kommunista hatalom különböző
eszközöket használt az ünnepségek
megzavarására: a rádió nem közvetítet-
te a szertartásokat, nem indítottak kü-
lönvonatokat, az események helyszí-
nét lezárták stb.

A Boldogasszony Éve keretében
megrendezett Mária-napok célja a Má-
ria-tisztelet – Magyarország Pátróná-
jába vetett bizalom - elmélyítése és a
vallásos öntudat erősítése volt.

A Boldogasszony Évet a püspöki kar
1948. november 3-án zárta le. Másfél
hónappal később, 1948 karácsonyának
másnapján a belügyi szervek „hűtlenség,
a köztársaság megdöntésére irányuló bűn-
cselekmény, kémkedés és valutaüzérkedés”
vádjaival letartóztatták Mindszenty Jó-
zsef hercegség-primást.

Interjú Ljubo Kurtović Međugorjében szolgáló ferences szerzetessel

Ljubo Kurtović Međugorjéről

A Szeretetláng Fesztivál főelőadója Ljubo Kurtović Međugorjében szolgáló ferences szerzetes volt 2018. augusztus 25-én, a máriaremei kegytemplom kertjében. A szerzetes papot, aki hivatását is a bosznia-hercegovinai kegyhelynek köszönheti, Međugorjéről és a Mária-jelenésekről kérdeztük.

– A jelenések természetfeletti voltáról a mai napig nem tett végleges állásfoglalást a Vatikán, de az, hogy Henryk Hoser nyugalmazott lengyel érseket Ferenc pápa különleges, helyben lakó vizitátorrá tette, arra mutat, hogy fontosnak tartja a zarándokok lelkipásztori kísérését. Éreznek bármiféle változást Međugorjében ennek hatására?

– A tény, hogy Hoser érseket Međugorjéba küldte a Szentatya, mindenképpen pozitív lépés a Szent-szék részéről a kegyhelyet illetően. Međugorje valóság, ami megérintható, tapasztalható, a sok millió zarándok, aki évről évre elmegy Međugorjéba, kézzelfogható tény. Az Egyháznak az emberekről, az élő emberekről kell gondoskodnia, vagyis szerintem ezt már korábban is meg kellett volna tenni, de nyilván sohasem késő.

Maga Hoser érsek is azt nyilatkozta, hogy nem fog belemenni a jelenések valódiságának kérdéskörébe, hanem a lelkipásztori területen szeretne segíteni. Ez a döntés megkönnyíti a kegyhelyen szolgáló ferencesek munkáját, mert ezáltal azt érzékelik, az Egyház a hátuk mögött áll. Mielőtt ez megtörtént volna, kicsit illegálisnak volt érezhető az egész kegyhely, ami természetesen nem azt jelenti, hogy a szerzetesek illegalitásban végezték volna a szolgálatukat, hiszen megkapták erre a dekrétumot az előjárójuktól. A legfontosabb az, hogy Međugorje megőriztetett az Egyházban, az Egyházért.

– Međugorje neve kétségtelenül összeforrt a Mária-jelenésekkel, a legtöbb zarándok részben emiatt is érkezik, de mit él meg az, aki

– akár hívőként, akár nem hívőként – szkeptikusan megy oda?

– Akinek zárva van a szíve, az nem tud semmit sem megtapasztalni, de Istennek minden lehetséges. Nagyon sok ember jött Međugorjéba kíváncsiságból, voltak olyanok is, akik a tengerhez igyekeztek, és előtte vagy utána csak beugrottak a kegyhelyre, s aztán volt, hogy ott töltötték az egész évi szabadságukat, annyira megérintette őket. Tehát hogy ki mit érez meg, azt csak Isten tudja.

Ám az Egyház nem is fogja addig elismerni Međugorje Mária-jelenéseit, amíg azok tartanak. Olyan ez, mint ahogy a szenteket is csak akkor ismerik el szenteknek, amikor már meghaltak; nem avatnak szentté élő embert.

– A Katolikus Egyház Katekizmusa szerint a magánkinyilatkoztatásokban nem kell hinni ahhoz, hogy valaki elfogadja az Egyház hitét. Ugyanakkor azt is mondja a katekizmus, hogy ezek nem arra szolgálnak, hogy Krisztus végleges kinyilatkoztatását „kiegészítsék” vagy „tökéletesítsék”, hanem azt kell elősegíteniük, hogy az adott korban tökéletesebben lehessen a kinyilatkoztatás alapján élni. Eszerint a Szűzanya Međugorjében valamire

nagyon fel akarja hívni a figyelmet, ha ennyiszor és visszatérően megjelenik. Ennyire süket és vak lenne a mai világ, a mai ember Krisztusra?

– A Szűzanya azt akarja mondani, hogy vegyük Jézust komolyan. Mert nem az a probléma, hogy az emberek nem hisznek Međugorjében, a jelenésekben, hanem hogy nem hisznek az evangéliumban: Európából eltűnt a hit. Nem véletlenül mondta Jézus azt, ami a Szentírásban is le van jegyezve, hogy „amikor az Emberfia majd eljön, talál-e hitet a földön?”.

A Szűzanya nem fenyeget, nem mond prófétai kinyilatkoztatásokat, nem beszél a világ végéről, nem mond semmi olyat, amit Jézus ne mondott volna. Az a baj, hogy mi a feledékenység betegségébe estünk, elfelejtettük a hitünknek a lényegét, anélkül pedig nincsen örök élet, nincs üdvösség, nincsen béke.

A Szűzanya jelenéseinek az a célja, hogy ehhez visszavezessen minket. Egyszer az egyik üzenetében azt mondta: „Drága gyermekeim, majd eljön az idő, hogy nem leszek már ilyen módon veletek, mint most”, és több üzenetében is beszél róla, hogy ez a mostani idő a kegyelem ideje; vagyis elérkezik majd az idő, amikor véget ér a kegyelem ideje. Ilyenek vagyunk mi, emberek: csak akkor tudjuk az egészségünket

értékelni, amikor elveszítjük; ám amikor egészségesek vagyunk, nem is tudjuk, mekkora nagy kincsnek vagyunk a birtokában. Hogyha majd megszűnnek a Szűzanya mindennapi jelenései, akkor tudjuk majd igazán értékelni, ami jelenleg történik.

– Hoser érsek nemrégiben beszélt arról, hogy egyre inkább elterjed a bűnszervezetek, többek között a maffia tevékenysége Međugorjében, a démoni működés jeleinek nevezte ezeket a szervezeteket, „melyek mindenáron ennek a helynek a vesztét

keresik”. Ljubo atya hogy látja, mennyire változott mindez az idők során, mennyire veszélyes ez?

– Az apostoli vizitátor arra akart ezzel rávilágítani, hogy érzékeljük, harc van a jó és a rossz között. Mindez benne van az evangéliumban, és Szent Pál is háborús helyzethez hasonlítja az ember állapotát. Azt mondja, hogy öltsetek magatokra Isten fegyverzetét: vegyétek fel a hit pajzsát, az üdvösség sisakját és a Lélek kardját. Az, amit az Efezusiaknak írt levél hatodik fejezetében felsorol, és kéri, hogy vegyünk magunkra: a katonák fegyverzete. Ez a harc, amiről Jézus és Szent Pál is beszél, nem fog megszűnni a világ végéig, így van ez Međugorjében is és azon kívül is.

Egy kicsit hangzatos is arról beszélni, hogy Medjugorjében jelen van a démoni működés, hiszen világszerre ismert hely. Ott is vannak rosszszak, vannak, akik az érdekeiket akarják érvényesíteni, de ezek máshol is megtalálhatók a világban. Van, aki azt mondja, Medjugorje üzletté vált. Aki a bizniszt keresi, meg is fogja találni; aki viszont Medjugorjében kegyelmet keres, az kegyelmet fog találni. Minden attól függ, hogy az ember mire kíváncsi, mit keres.

– A Szeretetláng Fesztiválon tartott egyik előadásában beszámolt arról, hogy első útján inkább a lábában érezte Medjugorjét, és nem annyira a szívében. Milyen hatással volt a későbbiekben a kegyhely Ljubo atya életére?

– Hogyha nem lenne Medjugorje, én nem lennék pap. Nem azért mentem el a kegyhelyre, hogy imádkozzam azért, hogy szerzetes pap legyek – nem akartam semmilyen pap sem lenni. Más dolgokat éreztem szükségesnek, és azokért mentem oda imádkozni. Amit Istentől kértem, az nem talált meghallgatásra, ebből is látszik, hogy a kívánságaim, a vágyaim mennyire önzők tudnak lenni. A hivatásom tehát Medjugorjében kezdő-

dött, egy kicsi mag hullott a lelkembe, amely lassan-lassan elkezdett növekedni (a Szűzanya mindig csak egy pici kis magot vet el a lelkünkbe). Ám én egy keményfejű ember vagyok, ezért a Szűzanyának sokat kellett szenvednie velem, és még most is szenved, akárcsak én – ez mindig kölcsönös. Jómagam sohasem láttam a Szűzanyát, csak a látnokoknak jelenik meg. De a látnokok mindig azt vallják: „Mi nem vagyunk kiváltságosabbak amiatt, hogy látjuk a Szűzanyát azoknál, akik nem.” A lelki tervben ez nem jelent különleges kiváltságot, sokkal fontosabb, hogy szeressük a Szűzanyát, mint hogy lássuk.

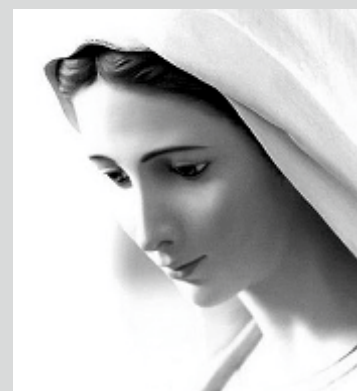
Forrás: MK

Üzenet Medjugorjéból

A Szűzanya 2018. augusztus 25-i üzenete

„Drága gyermekek! Ez kegyelmi idő. Gyermekeim, többet imádkozzatok, kevesebbet beszéljétek és engedjétek meg Istennek, hogy a megtérés útján vezessen benneteket. Veletek vagyok és édesanyjai szeretettel szeretlek benneteket. Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Mária, Béke és Kiengesztelődés Királynője, könyörögj értünk és az egész világért!

Furján Zoltánné

Voltál már gyalogos zarándoklaton?

Keresd e jeleket, (az 1ÚTON lábnyom; és a lila M betű) és megtalálod a lelki békédet!

A Mária Út Egyesület már ötödik éve indította el az országos gyalogos zarándoklatot 1ÚTON néven. Így a nagy kegyhelyeket, Czestochowat, Medugorjeval, Mariaszellt, Csíksomlyóval kereszt alakban összekötve, a kisebb utakkal pedig szinte behálózva Magyarországot.

Ez a zarándoklat mostanra nemzetközivé nőtte ki magát, hisz hazánkon kívül már Ausztriában, a Felvidéken, Erdélyben, és Szlovéniában is több útvonalon zarándokoltunk egy közös célért.

Ebben az évben az ÉDES-ANYÁKÉRT volt a zarándoklat felajánlása. A lábnyomok szinte összeértek, mert már olyan sok helyen van kijelölt Mária Út, hogy egyikből a másikba lehet csatlakozni. Tehát igazából egy úton mentünk, ugyanazon a napon, ugyanabban az időben, talán tízezernél is többen (a pontos felmérés még nincs meg).

Zala megyében egy meghírdetett zarándoklat volt. Zalaegerszegtől Búcsúszentlászlóig 17 kilométeres szakaszon van felfestve a jel, amit bátran lehet követni.

Augusztus 25-én reggel, nyolc órakor volt a gyülekező az Olai Jézus Szíve templomban. Rövid technikai tanács, imádság, és Asztrik atya áldása után indultunk útnak. A Rákóczi úton

a Mária Magdolna templomig tartott az első szakasz. Elöl a keresztet vitte egy zarándok, majd több zászlóval is hirdették az embereknek, hogy milyen célból van a csoportosulás. A nagytemplomban László atya is megerősített bennünket áldásával, hogy jó úton haladunk. Innét már a kijelölt Mária Út jelzését követhettük Búcsú-szentlászlóig.

A Park erdei szakaszon rózsafüzért imádkoztunk, majd a Jó szomszédok parknál a kereszt mellett megpihentünk. Egy kis testi erősítéssel felvértezve, imádság és Máriához Égi Szűz Anyánkhöz szóló ének után folytattuk az utat. Egy kevés égi áldást kaptunk ezen a szakaszon. Kicsit elszomorodtunk, hogy esőben nem lesz könnyű dolgunk. Azonban az égiek megkönyörültek rajtunk, és hamar megszáradtak az esőkabátok.

Botfára érve már az útnak több mint felét magunk mögött hagyva, elfogyasztottuk a hozott ebédet. A rövidke pihenés után, Gellért atya, édesanyákhoz szóló litániát tartott a már esküvőre feldíszített templomban. Jó érzés volt tudni, hogy hasonlóan az országban több ezer hívő imája szállt fel az édesanyákért. Aztán a szentségi áldás után ismét folytattuk az utat. A mezőn, és hegyen át váltakozva vezetett a zarándokút, de mentünk, mert tudtuk, hogy érdemes. Imádságok és énekek kíséretében érkeztünk meg Nemeshetésre a Jubileumi kereszthez.

Itt Szent István királyt hívtuk segítségül. Példáját követve, mi is kértük Szűz Anyánkat,

hogy védjen meg bennünket palástjával. Minden bajtól, minden veszedelemtől mentse meg hazánkat.

Nemeshetésen a polgármester köszöntő szavai után a községházán megpihenve élveztük a falu vendégfogadását. De mivel még hátra volt két kilométer, nem sokat időztünk. Hegyet másztunk, majd a völgybe érve, szinte észrevehetetlen gyorsasággal érkezünk Búcsúszentlászlóra. Ott szintén a polgármester vendégszeretétét élveztük.

A templomba „Egek királynéja” énekkel vonultunk be, és kértük Szűz Mária segítségét. Szabolcs atya mellett még két újmisési atya is koncelebrált a hálaadó szentmisében. A templom kántorával, Évával közösen még nagyon sok Mária ének hangzott el. A nap folyamán a zarándokok imája egyidőben szállt az égbe. A nap befejezéseként a szentmise áldozatokon is szinte egy időben hangzott a hálaadás több ezer IÚTON zarándokolt hívótól az országban.

Az itteni zarándokoknak a szentmise végén Szabó Zoltán újmisési atya áldásában is részük volt.

A nap folyamán többször is elimádkoztuk, Székely János püspök atya által az ÉDESANYÁKÉRT írt imát. Ezt az imádságot máskor is mondhatjuk, hisz nem lehetünk elég hálasak az édesanyáknak az értünk végzett áldozatos munkájukért. Aki nem ismeri, a Mária Út honlapján megtalálja ezt az imát.

A Máriához szóló énekekből sem fogytunk ki. Olyan szép számmal vannak, hogy mindre nem is került sor egész nap. Ez mind azt mutatja, hogy mindig van miért zarándokolni, miért felajánlani fáradságainkat, imáinkat, énekeinket.

A zarándokok között volt aki már többször részt vett hasonló zarándoklatokon. Letenyéről, Rédicről is érkeztek zarándokok. Sárhidáról egy egész kis csoport csatlakozott hozzánk. Volt aki most jött először, félve, hogy bírni fogja-e testileg a

megpróbáltatást. Ugyan volt aki nem merte vállalni az egész szakaszt, azok korábban elköszöntek tőlünk. De minden csatlakozó állomáson voltak újak, és újak, akik jöttek, hogy velünk együtt imádkozzanak az édesanyákért.

A felajánlás, erőt adott mindnyájunknak. Bár néhányan kisebb hólyagokkal felvértezve, de szívben lélekben megerősödve mondták, „legközelebb is eljövök”.

Az ÉDESANYÁKÉRT felajánlott IÚTON zarándoklaton résztvevőket öröm töltötte el, hogy vállalták az út nehézségeit.

Köszönet mindazoknak, akik a szervezésben, vagy bármi módon segítettek a zarándoklatot. De talán legfőképp azoknak, akik eljöttek, mert fontosnak érezték, hogy együtt zarándokoljunk, egy közös célért, az ÉDESANYÁKÉRT!

Ne feledjük az imádságra, és áldozathozatalra mindig szükség van, mert csak így juthatunk be a Mennyei országába!

Böjte Csaba ferences szerzetes augusztus 30-án publikált gondolatait adjuk közre

Böjte Csaba nyárzáró gondolatai

Nem tudom, hogy volt-e valaha ennyi nyaraló, pihenő, üdülő ember a világon, mint most! Az ember, ha hosszan megy a városokon keresztül, az az érzése, függetlenül attól, hogy hét elején vagy hétvégén, reggel vagy este keresi fel a főtereket, mintha mindennap nemzeti ünnep lenne! Az emberek sétálnak, ücsörögnek a teraszokon, beszélgetnek, szopogatják azt a csésze kávécskájukat ráérősen. Igen, szinte folyamatosan ünnep van valahol, falunapok, városnapok, koncertek, táborok, fesztiválok, mindenfelé és mindenféle rendezvények érik egymást.

Egy fiatal egyetemista mondta, hogy ő a nyáron járja ezeket a rendezvényeket, és jóformán ideje sincs hazamenni, hogy a hátizsákjába tiszta ruhát tegyen! Néztam ezt a kedves arcú, szimpatikus, „feldobott” fiataalt, és azon gondolkodtam, hogy hogyan tudnám elmondani, hogy milyen édes és gyönyörűséges egy jó tervet megálmodni, megfogalmazni és kitartó munkával kivitelezni, majd a végén jóleső fáradtsággal hátraidőlni, megpihenni és boldog örömmel csak annyit mondani, hogy Istennek legyen hála, ez a feladat szépen bevégeztetett! Nézem a 21. századi gazdag ifjút, félreértés ne essék, nem irigylem a „gazdagságát”, csak azon töprengök, hogy vajon tervező, alkotó, teremtő munka nélkül lehet-e igazán boldog egy ember ezen a földön?

Ahogy a nyegle lányt a szülés édesanyává teszi, az alkotó, teremtő munka teszi a fiataalt érett felnőtté, önmagával, a világgal megelégedő, boldog emberré! Szellemed alkotása, két kezéd verejtékes munkája, mindennapi erőfeszítéseid gyümölcse olyan tiszta örömet adhat neked, melyet a rozsdá nem rághat szét, a moly nem pusztít el, mely után nincs fájdalmas másnaposság, szégyenérzet a szívedben.

Isten meghívott, hogy társai legyünk a világ továbbteremtésében! Meg vagyok győződve arról, és erősen hiszem, hogy arcunk vonásait Isten képére és hasonlatosságára leginkább a becsületes munka tudja formálni. A hajtás, a bimbó, a virág, minden egyetlen célt szolgál, az életadó gyümölcs

létrejöttét. Sajnos oly sokan megfosztják magukat a gyümölcserlelés örömétől! Oly szépen mondja Jézus Krisztus: „Én vagyok a szőlőtőke, ti vagytok a szőlővesszők, Atyám a szőlőműves!” Igen, a tőke alázattal átengedi a szőlőfürtök termésének az örömét, boldogságát az ő drága vesszőinek, a mi mesterünk alázattal átengedi nekünk a világ továbbteremtésének a lehetőségét, azt, hogy a föld sebeit begyógyítva, egy emberhez méltóbb, tisztább, jobb világot alkossunk magunknak! Ő, akárcsak a szőlőtőke a vesszőnek, alázattal adja az erőt, a lendületet, a bátorságot, csak nekünk kellene élnünk a lehetőséggel, hogy ott, ahol vagyunk, bölcsen, nagy-nagy szorgalommal, kitartó munkával létrehozzuk a magunk áldott gyümölcseit!

A ma pedagógusának, nevelőjének talán legnehezebb feladata megértetni a felnövekvő generációkkal, hogy jó dolgozni, hogy jó korán kelni és verejtékes munkában elfáradni, jó esténként fáradtan, az eredményeket számbavéve megpihenni, és a végén Isten segítségét megköszönve, boldogan ünnepelni. Igen, egészen biztos, hogy boldoggá teszi az embert, ha szellemi képességeit felhasználva töpreng és a megismert igazságok, törvények mentén elkezd alkotni, dolgozni, akár mint becsületes földműves, állattartó vagy népnevelő tanár, életet mentő orvos, vagy házakat, bölcs gépeket tervező mérnök! Az igazi nevelőnek a ma szárnyat bontogató generációkat fel kellene tudnia szabadítani a becsületes, alkotó, teremtő munkára, a szárnyalásra, a semmittevő ténfergés fölé való emelkedésre! Korunk legnagyobb jótevője az lesz, aki sikeresen meghirdeti az autonómia-harcot a nyegle ténfergés, a parttalan bulizás, a testet-lelket felőrlő „szórakozás” igájából. Tudom, hogy nem vagyunk rabszolgák, de egy biztos, hogy alkotni, dolgozni jó! És az is biztos, hogy Isten a terméketlen fügefát megátkozta, és az ki is száradt.

Szeretettel, Csaba testvér

Hirdetések

- Csütörtökönként az esti szentmise után a kitett oltáriszentség mellett Máriás papi mozgalom lelkiése szerint rózsafüzért és felajánlást végzünk hazánk és városunk védelméért, megújulásáért.
- Szeptember 15-én 18.00 órától a Dobronhegyi Szent Ilona kápolnában virrasztás, majd másnap gyalogos zarándoklat indul Andráshidára, a templom búcsúi szentmiséjére, amelyet Kornél testvér celebrál. A szentmise után megáldjuk a felújított keresztet a régi óvoda előtti útkereszteződésnél.
- Szeptember 23-án, vasárnap az esti szentmise után orgonakoncert lesz templomunkban.
- Október 3-án, szerdán az esti szentmise után Szent Ferenc boldog halálára emlékezünk.
- Október 7-én, vasárnap a 9.30-as szentmise után a Mindszenty kertben Kováts Ferenc vértanú pap emlékére domborművet állítunk.
- Októberben a Szűzanya tiszteletére rózsafüzért imádkozunk a szentmise előtt.

Imádság

Assisi Szent Ferenc imája

Uram, tégy engem békéd eszközévé,
Ahol gyűlölet lakik, oda szeretetet vigyek,
Ahol sértés, oda megbocsátást,
Ahol széthúzás, oda egyetértést,
Ahol tévedés, oda igazságot,
Ahol kétely, oda hitet,
Ahol kétségbeesés, oda reményt,
Ahol szomorúság, oda örömet.

Uram, add,
hogy vigasztalni tudjak, s ne én várjak vigaszt.
Másokat megérteni képes legyek, s ne én óhajtsak megértést.
Szeressek, s ne kérjek viszont semmit.
Mert aki így ad, az kapni fog, aki elveszíti magát, az talál.
Ha megbocsátunk, akkor nyerünk bocsánatot.
És ha meghalunk, akkor ébredünk az örök életre. Ámen

Plébánia iroda nyitva tartása:

Hétfő: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Kedd: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Szerda: 8.00-11.00 és 14.00-16.00
Csütörtök: 8.00-11.00 és 14.00-18.00
Péntek: 8.00-11.00
Telefon: +36 (92) 315-143
E-mail: zala@ferencesekzeg.hu
web: www.ferencesekzeg.hu

Ferenc és Testvérei

A zalaegerszegi Ferences Plébánia havilapja

Cím: 8900 Zalaegerszeg, Gasparich u. 1.

Felelős Kiadó: Fr. Ocsovai Grácián OFM

Grafikai szerkesztés, kivitelezés:
Szulyovszky Endre

Megjelenik minden hónap második vasárnapján.

Ára: 200 Ft